

השוה הכתוב אשה לאיש – The verse equates a woman to a man

Overview

The גמרא cites several דרשות where the תורה equates a woman to a man concerning punishments and laws, etc. However we also find in other places that the גמרא asks how we know that certain rulings apply to women as well. There seems to be a contradiction between these different דרשות. Our תוספות will reconcile these differences.

היינו דוקא היכא דהפרשה נאמרה בלשון זכר –

This ruling (that (השוה הכתוב אשה לאיש וכו') is valid specifically (only) where the פרשה was stated in the masculine form; it is only then that we maintain that even though it is written in a masculine form, nevertheless it applies to women as well as to men -

כי ההיא דריש תמורה (דף ב,ב) דפריך אמאי איצטריך רבוי לענין תמורה –

As it is in that גמרא in the beginning of תמורה, where the גמרא asks why is a ריבוי necessary concerning תמורה that a woman is included in the laws of תמורה?! If it is - -

לפי שהפרשה נאמרה בלשון זכר והא השוה הכתוב אשה לאיש –

because the פרשה was written in the masculine form; that is no reason to require a ריבוי; for the תורה equated a woman to a man.¹ This proves that (even) when the פרשה is written in בלשון זכר it includes woman, since (השוה הכתוב וכו' -

אבל היכא דכתיב איש בהדיא ודאי התם צריך רבוי –

However where the word 'איש' (man) is explicitly written, there we certainly require a ריבוי to include a woman; otherwise those laws are restricted to men only.

תוספות will prove this point that where the word איש is mentioned a ריבוי is required to include אשה:

כההיא דפרק ארבע מיתות² (סנהדרין סו,א) איש כי יקלל³ אין לי אלא איש אשה מניין –

As in that פסוק of איש כי פסוק גמרא cites the פרק ארבע מיתות in ברייתא where the גמרא asks, 'we only know if a man curses his father that he receives a punishment how do know that a woman is also punished for cursing her parents'⁴. We see from that גמרא that a ריבוי is necessary to include אשה, since the תורה

¹ The גמרא there subsequently explains why תמורה is different (since it cannot be done בצבור).

² The actual text of the ברייתא there reads: תנו רבנן איש מה ת"ל איש איש לרבות בת.

³ ויקרא כ,ט.

⁴ The גמרא concludes that it is derived from the extra word 'איש'.

specifically states איש which would normally exclude אשה, unless there is a ריבוי.

asks: תוספות

ואם תאמר לקמן בשור שנגח ארבעה וחמשה (דף מד, ב ושם דיבור המתחיל שור האשה) –

And if you will say; later in שור שנגח ארבעה וחמשה, פרק גמרא, where the

דאמר שור שור שבעה⁵ להביא שור האשה גבי שור שהמית –

states, concerning a שור that killed, the תורה writes שור, seven times to include the שור of a woman,⁶ that if a woman's ox gored and killed a person the ox is מחויב סקילה; the same law that applies to a man's ox. The question is –

אמאי איצטריך רבוי הא התם לא כתיב איש –

Why is a ריבוי necessary to include האשה; for there (in that פרשה of שור) it does not say the word 'איש'?! We should know that it includes אשה, since (where it does not say איש explicitly)!

anticipates a possible answer, and rejects it: תוספות

ואף על גב דכתיב⁷ גם בעליו⁸ יומת –

And even though it is written in that פרשה 'his owner shall also die'; the פסוק uses the term 'his owner' implying that we are discussing a male. Therefore, perhaps, that is why a ריבוי is necessary.

rejects this answer. The term 'בעליו' cannot be compared to the word 'איש', for –

אינו אלא לשון זכר בעלמא –

It is only a general masculine form; it would not justify excluding women. Wherever the תורה writes in the masculine, a woman is included on account of האשה הכתוב. It is only when the word איש is written explicitly that an אשה is excluded.

answers: תוספות

ואומר רבינו תם [דמקשינן] התם⁹ נגיחה למיתה ונגיחה לנזקין –

And the ר"ת answers that the גמרא there likens goring to killing and goring to damaging, so since the גמרא compares the goring (and killing) of a שור – נזיקין to הנסקל –

והוה ילפינן מנזקין דכתיב בהו (שמות כא, לה) איש כי יגוף שור איש למעוטי אשה –

⁵ שמות (משפטים) כא, כח-לב

⁶ The גמרא there mentions other שורים that are included because of the seven שורים written in this פרשה.

⁷ שם שם פסוק כט.

⁸ See 'Thinking it over'.

⁹ The גמרא there is discussing how we derive that a שור is stoned for killing קטנים. The גמרא explains that the תורה writes יגח או בת יגח (two times) to include נגיחה for מיתה and for נזיקין by קטנים (even if the שור is a תם).

We would have derived the laws of שור הנסקל **from** the laws of נזיקין **where it is written** the word איש, as it says כי יגוף שור איש, and we would presumably **exclude** אשה from (נזיקין and from) the laws of שור הנסקל -

אי לאו רבוי דקרא:

was it not for the רבוי of the פסוק that it wrote שור seven times.¹⁰ However when there is no reason to exclude אשה, then we say that השוה הכתוב אשה לאיש, even if the פרשה is written זכר בלשון זכר.

Summary

If the word איש is written in the פרשה then women are excluded, unless there is a ריבוי. If a פרשה is written in the masculine it includes women, unless a reason can be found to exclude them.

Thinking it over

to ריבוי שור שור שבעה¹¹ when explaining why it is necessary to have the שור האשה, cites the פסוק of (ו) בעל השור (נקי), as a reason why we may have thought that a שור האשה is פטור from סקילה (disagreeing with תוספות). However, תוספות cites¹² the פסוק of (וגם) בעליו (יומת) as a possible reason why women would be excluded [and then rejects it]. Why this difference of פסוקים?

¹⁰ Now that there is a ריבוי for שור הנסקל by a שור אשה, we can derive נזיקין from מיתה that a woman is liable for נזיקין as well. See מוהד"ב למהרש"א.

¹¹ מד, ב בד"ה שור האשה.

¹² See footnote # 8.